

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Niels Jespersen: Graduale

Jesus oppå korset stod

[182] Der nest/ Nu bede wi den hellig Aand *etc.* Her effter opstiger Sognepresten paa Predickestolen/ Oc oplæser den hele Pass paa Danske/ lige som hand er sammen screffuen aff de Fire Euangelister/ indtil Opstandelsens Historie/ effter Ordinantzens liudelse. Effter Predicken siunges denne effterfølgende sang.

JE -sus op -paa Kaars -sit stod/

oc han -nem for -løb hans hel -lig Blod/

hans Saar gior -de han -nem stor pi - ne/

siu Ord hand ta -led i sam -me stund/

dem be -holt i tan -cker di - ne.

183 |Jesus oppaa Kaarssit stod/
oc hannem forløb hans hellig Blod/
hans Saar giorde hannem stor pine/

nans saar giørue hannem stor pine/
siu Ord hand taled i samme stund/
dem beholt i tancker dine.

Det første ord vaar saa Barmhierteligt
Alt til sin Fader aff Himmerig/
Det er saa lysteligt at høre.
Forlad dem Fader/ de vide icke bedre
End huad som de mig giøre.

Det andet sagde hand til Moder sin/
See Quinde din Søn i stæden min
Det skal Johannes være.
Johannes see du Moder din
Jeg vil dig hende befale.

184

|Der nest betenck huor mild hand er
Mod alle dem hans Naade begær/
Til Røffueren sagde hand naadelige/
Foruist skalt du i denne dag
Met mig i Paradiss bliffue.

Det fierde raabte hand saa græselig/
Min Gud min Gud hui forlodst du mig
J disse grumme Løffuers hender?
Jeg pinis oc plaffuis saa bitterlig/
Saa plat er ieg ælende.

J mercke vel huad det femte ord vaar/
Mig tørster/ sagde hand obenbar/
De skenckte hannem Edicke oc galle/
Hannem tørstede alt effter vor salighed/
Den drick hand drack for oss alle.

Der hand haffde druckit den beske drick/
Nu er fuldkommen den hellige Scrift/
Jeg haffuer det alt fremgangit
Huad Propheten haffde spaad om mig/

Det er nu altsammen fuldkommit.

Saa raabte hand saa høyt offuer alle mand/

O Fader ret nu befaler ieg min Aand

J dine Guddommelig hender.

Saa bøgede hand sit hoffuit ned/

Och saa sin Aand vdsende.

Da Centurio det vnder saa/

Hannem siuntis at Verden hun vilde forgaa/

Der mørcktis Soel oc Maane/

Jorden hun skalff oc rystedis ved/

Thi Skaberen vaar i vaande.

Foruist er det sandelig

Gud Faders Søn aff Himmerig/

Som nu lidde Død oc vaande/

Foruist er det vor Frelser kier/

Der nu gaff op sin Aand.

185

|De fryctede Gud saa inderlig/

Oc loffuede Gud Fader i Himmerig.

Det ville wi ocsaa giøre/

Hand haffuer sin Søn ey for oss spart/

Wi ville hannem tro oc høre.

Nu lader oss stride allsommest

Mod Synden/ hun haffuer Guds Søn kaarsfest/

Thi ville wi hende hade/

Oc tacke den som oss haffuer løst

Fra sorrig oc alskens vaade.